

תת"ע 2304/06/12 - מדינת ישראל נגד משה פרי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2304-06-12 מדינת ישראל נ' פרי

20 ינואר 2014

בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
משה פרי

ב"כ המאשימה עו"ד חמד לביא

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

האישום:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 14/9/09 בשעה 23:51 נהג ברכב מס' רישוי 9522368 (להלן: הרכב) בכביש 4 קמ"ש 147.7 בית-ליד במהירות של 118 קמ"ש כאשר המהירות המרבית 90 קמ"ש עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

אומר מיד כי הנאשם הגיש בקשה להישפט באיחור ובית משפט תעבורה חיפה בהחלטתו מיום 22/1/12 הורה למשטרת ישראל להגיש כתב אישור כנגד הנאשם. בהתאם לכך, הוגש כתב האישום.

לאור הנתונים הנ"ל ונוכח בקשתו של הנאשם להישפט והחלטתו של בית משפט המחוזי דחיתי את טענת התיישנות שהעלה הנאשם.

הכפירה:

הנאשם כפר כפירה כללית (עמ' 6 פרוטוקול מיום 18/11/12).

בישיבה מיום 30/1/13(עמ' 4) הודה הנאשם בבעלות הרכב נשוא האישום אולם טען כי אין בסיס לדו"ח, כי לא מזהה את הרכב בתמונה, הוא לא יכול היה להפעיל את המצלמה כי סף האכיפה כוונה ל- 119 קמ"ש והוא נסע ב- 118 קמ"ש, ויתכן שצולם רכב אחר כי בתמונה רשום 122 קמ"ש בשעה 23:51:57 המהירות והשעה שרשום בדו"ח אינם

עמוד 1

חופפים, במהירות של 122 קמ"ש רכב עובר 2 קמ"ש בדקה ובתמונה יש צללית של רכב אחר. מה גם שבשעות כאלה הוא לא מסתובב בכביש ולא נוהג במהירות כזאת (עמ"ל 5 לפרוטוקול).

פרשת התביעה:

הוגש תע"צ בעלות **ת/1**

תע"צ ממא"ל **ת/2**

תע"צ תקינות המכשיר **ת/3**

תמונות מקוריות **ת/4** ו**ת/5**

שבלונה **ת/6**

מטעם התביעה העידה:

דורית לוי (להלן: **עת/1**), הנדסאית אלקטרוניקה, בעת הרלוונטי פענחה את סרטי הצילום שהגיעו מהשטח. העדה הסבירה על ידי הנחת שבלונה, כיצד קבעה ברמת ודאות של 100% כי רכבו של הנאשם הוא הרכב שביצע את העבירה כי הוא נימצא בתחום כל הקרן.

בחקירתה הנגדית אישרה כי אכן בתמונה ישנם שני רכבים, שמהירות הרכב הייתה 122 קמ"ש ושהתמונה צולמה בשעה 23:51:57 והסבירה שהיא מזינה את השעה ודקות בלבד ולא שניות כי בפיענוח מופיעות לה רק דקות.

העדה חזרה על כך שהרכב שנרשם לו הדו"ח הוא זה שהיה בתחום הקרן והסבירה שאם היו נכנסים 2 רכבים לתחום הקרן לא היה נרשם דו"ח לאף אחד מהרכבים המופיעים בתמונה. העדה שללה אפשרות של טעות בהנחת השבלונה.

אבנר ברזילאי (להלן: **עת/2**), טכנאי מכשור אכיפה במשטרת ישראל ביצע ביקורת לעמוד נשוא התיק בתאריך 9/7/09 והמכשיר היה תקין. העיד כי מקום התקנת המצלמה כביש 4 קמ"ש 147.7 מדרום לצפון - צומת בית ליד בצד ימין.

העד הסביר כי אם נוסעים במהירות נמוכה מזאת שהמצלמה כוונה היא לא תצלם.

פרשת הגנה:

הנאשם בחר להעיד והגיש טופס פירוט במחשב **נ/1** וסיפר כי אומנם הרכב בבעלותו הוא לא היה בזמן הרלוונטי.

בחקירתו הנגדית אישור כי מספר הרכב שלו אולם הוא לא היה שם.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדי התביעה, הנאשם, התרשמתי מהופעתם בפני, עיינתי במסמכים אשר הוגשו, שוכנעתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את האישום.

עיקר הסתמכות התביעה היא על תמונה בה צולם רכבו של הנאשם במד מהירות אלקטרוני מסוג מולטונובה F-6 שמספרו M-2 שבעמוד P-4 המוצב בבית ליד בכביש 4 ק"מ 147.7 מכיוון דרום לצפון.

הנאשם טען כי מכוניתו איננה זו הנראית בתצלום אם כי הודה כי מדובר במספר רישוי נכון.

הנאשם אף מעלה טענות כי הוא כלל לא היה במקום, מהירות נסיעת רכבו היה מתחת לרף האכיפה, ויתכן שצולם רכב אחר שמופיע בתמונה כי אין חפיפה בין השעה והמהירות שמופיעים בתמונה לבין הדו"ח.

התביעה צירפה תע"צ בעלות (ת/1) ממנו עולה כי אכן הרכב בבעלות הנאשם.

רכבו של הנאשם מופיע בשתי התמונות ת/4 ות/5 וניתן לראות כי בנוסף לתמונה מופיעה בפינה השמאלית העליונה רישום ובו התאריך, המקום ושעה, מהירות, מספר הסרט וכן מספר המכשיר עצמו. אומנם לא ניתן לראות בתמונה את סוג הרכב, מס' הרישוי ברור ודי בכך כדי לעמוד בנטל המוטל על המאשימה. אציין על אף טענת הנאשם כי הוא לא היה במקום הוא לא הביא כל הוכחה ולו כדי לעורר ספק כי רכבו היה במקום אחר או כי מדובר בלוחית כפולה.

התביעה הגישה תע"צ לממ"ל מולטונובה 6F ניח, תע"צ הכנסה והוצאה של רס"ב אליהו חייק ממעבדת מצלמות מיום 9/9/09 ו 30/9/09.

תע"צ פיתוח של רס"מ טל קדמי מיום 12/10/09, תע"צ פענוח מיום 12/10/09 של רס"מ דורית לוי, ותע"צ הגדלה ומשלוח מיום 18/11/12 מרפ"ק דרור שמואלי.

ת/1 הסבירה כי היא בודקת את התמונות בעזרת שבלונה ושללה אפשרות של טעות, וזיהוי הרכב הוא בוודאות מוחלטת ובאמצעות השבלונה עולה כי הרכב נמצא בתחום הקרן.

לא נטען ולא מצאתי כי קיים פגם כלשהו ב"שרשרת" התמונה.

בהתאם להתקנות התעבורה (הגשת צילומים בבית המשפט התשנ"ז - 1997, הוגשו התעודות הנ"ל והתמונה.

על פי עדותו של עת/2 והמסמכים שהוגשו באמצעותו הוא ערך בדיקה תקופתי למכשיר כחודשיים לפני תאריך האישום והמכשיר היה תקין.

התביעה הוכיחה שהמכשיר תקין, ונשמרו הכללים כדי להבטיח שההפעלה נעשתה באופן נכון .

כן הוכח באמצעות עת/2 והמסמכים שהוגשו(ת/3) שהמכשיר טופל כיאות . הנאשם לא מעלה כל טענה באשר לתקינות המצלמה ולא הובאה כל הוכחה כי המצלמה לא הייתה תקינה.

הנני דוחה טענת הנאשם כי רכבו לא הפעיל את המצלמה כי הוא נסע מתחת למהירות שכוונה המצלמה. מעיון בתמונה עולה כי הרכב נסע במהירות של 122 קמ"ש , כלומר מהירות מעל רף האכיפה שכוונה המצלמה, כאשר המהירות של 118 קמ"ש שמופיעה בכתב האישום היא לאחר הפחתה של 4 קמ"ש כמתחייב.

באשר לטענת הנאשם כי אין התאמה בין שעת הצילום לשעת ביצוע העבירה כפי שמופיע בכתב האישום דינה של הטענה להידחות. כל ההבדל הוא לגבי רישום השניות 23:51:57 כפי שמופיע בתמונה ו- 23:51 כפי שמופיע בכתב האישום , עדת התביעה מסרה כי היא לא רושמת את שניות בכתב האישום ואיני רואה פגם בכך שכן אין מחלוקת כי רכבו של הנאשם הוא זה שנקלט על יד המצלמה כי הוא נמצא במרכז התמונה .

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה והנני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום .

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת מהירות 118 קמ"ש במקום 90 קמ"ש, וזאת לאחר שבית משפט אפשר לנאשם להאריך מועד להגשת בקשה להישפט, נדחתה טענת ההתיישנות, נשפט בהעדר לאחר שלא התייצב לפרשת ההגנה, בוטל פסק הדין והתיק הוחזר לבית משפט.

המדובר בעבירה שבמקור קנס, אולם כאמור, הנאשם ביקש להישפט, לאחר שמיעת ההוכחות בית משפט הרשיע אותו.

מדובר בנאשם עם וותק רב בנהיגה, נוהג משנת '67, צבר לחובתו 48 הרשעות קודמות, ובניהן עבירות חוזרות בגין מהירות, אור אדום, תיק תאונת דרכים אחד ישן.

עמוד 4

לקולא אציין, כי העבירה האחרונה של הנאשם הינה מדצמבר 2005, כך שמאז עברו התעבורתי נקי.

לאחר ששקלתי את הנתונים הנ"ל מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

קנס בסך 1,200 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

תשלום הקנס בתוך 30 ימים.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

לא מצאתי לפסול את הנאשם בפועל.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת